

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **M. B.**
státní příslušnost Moldavská republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2025 č. j. OAM-893/BA-BA06-VL18-PZ-2025, o prodloužení doby trvání zajištění

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žalobce je podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění prodloužena do 20. 12. 2025. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neurčité a právně vadné. Žalovaný jeho situaci paušalizuje, rozhodnutí není dostatečně individualizované. Poukázal na to, že v řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebyla zjištěna její zjevná nedůvodnost ani nepřípustnost a byla standardně posouzena. Žádost o udělení mezinárodní ochrany sice podal až v zařízení pro zajištění cizinců, což však samo o sobě nemůže jít k jeho tíži. Mezinárodní ochrana mu sice nebyla udělena, ovšem proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu a věc bude řešena Krajským soudem v Ostravě. Důvody samotné žádosti budou podrobeny opětovnému přezkumu. Tím jsou proto zpochybněny původní důvody jeho zajištění. Žalovaný v napadeném rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění navíc pouze spekuluje o možném teoretickém vývoji a jeho chování bez jakýchkoli důkazů, což nelze vypustit.
2. Žalobce rovněž namítal, že žalovaný nedostatečně posoudil v rámci prodloužení doby zajištění možnost uložení zvláštního opatření podle § 47 odst. 2 zákona o azylu. Argumentoval-li žalovaný v napadeném rozhodnutí, že na území České republiky nemá žádné osobní vazby, nemá zde hlášenou adresu pobytu, které by zaručovaly jeho setrvání a kde by pobýval na náklady České republiky, tedy rovněž bez jakékoliv finanční odpovědnosti za pobyt, a že nic nezaručuje, že by skutečně v pobytovém středisku zůstal a poskytoval nadále součinnost v rámci správního řízení, je dle žalobce čistá fabulace a spekulace žalovaného. Uvedl, že je připraven vyčkat do skončení azylového řízení v pobytovém středisku. Volného režimu v pobytovém zařízení nemá zájem zneužívat a nechce na území České republiky pobývat ilegálně. Bydlení v pobytovém středisku tak skýtá i záruku, že mu bude doručována pošta, bude tedy kontaktní a nebude se vyhýbat správním úkonům, se správními orgány hodlá plně spolupracovat a vyčká rozhodnutí ve věci žádosti o mezinárodní ochranu. Na území České republiky má navíc rodinné příslušníky. Dle jeho názoru jsou dány důvody, aby bylo využito zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval, stejně tak z relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu. Kromě jiného také zdůraznil, že v policejním protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 29. 7. 2025 žalobce uvedl, že na území České republiky nemá žádný majetek ani pohledávky, nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie, nemá zde rodinu a ani zde nemá žádné jiné vazby. V Moldavsku má sestru, u které by mohl bydlet. Prohlásil, že neví o žádném důvodu, proč by nemohl vycestovat a že v případě správního vyhoštění vycestuje dobrovolně. Prohlásil, že v Moldavsku mu nehrozí žádné

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

nebezpečí a je to bezpečná země. V České republice nemá nikde nahlášenou adresu, byl ubytovaný někde na ubytovně v Karlových Varech, přesnou adresu neznal. Na území České republiky tedy nebyl kontaktní, není možné mu kamkoliv cokoliv doručovat nebo ověřit jeho adresu. Žalovaný rovněž konstatoval, že Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 5. 12. 2025 ve věci sp. zn. 20 Az 41/2025 žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana, zamítl.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, to v souladu s ust. § 46a odst. 8 zákona o azylu, neboť žalobce nařízení jednání nenavrhoval.
5. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 29. 7. 2025 č. j. KRPA-239732-13/ČJ-2025-000022-ZSV bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 1 a bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., a § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 téhož zákona, o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a to na dobu 3 roků. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území Evropské unie a smluvních států byla stanovena ode dne, kdy cizinec vycestuje z Evropské unie a smluvních států. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 29. 7. 2025 č. j. KRPA-239732-15/ČJ-2025-000022-ZSV bylo rozhodnuto o zajištění žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to za účelem správního vyhoštění, jelikož by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla podle § 124 odst. 3 stanovena na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Důvodem zajištění žalobce byla skutečnost, že dne 29. 7. 2025 byl kontrolován na adrese P. – N. M., N. P. X, před restaurací McDonald's a předložil rumunský doklad SERIA TA NR 840319. Při bližším prozkoumání dokladu pojala hlídka podezření, že by se mohlo jednat o padělaný doklad, což bylo následně potvrzeno. Žalobce byl zaevidován v Schengenském informačním systému (dále jen SIS) s platností do 30. 7. 2028, zadávajícím státem Česká republika. Dále mu bylo uloženo správní vyhoštění z členských států Evropské unie na dobu 3 let na základě rozhodnutí ze dne 29. 7. 2025 č. j. KRPA-239732-13/ČJ-2025-000022-ZSV. Z těchto důvodů byl zadržen, zajištěn a umístěn do zařízení pro zajištění cizinců za účelem správního vyhoštění. V policejním protokolu o podání vysvětlení ze dne 29. 7. 2025 žalobce jako účastník správního řízení vypověděl, že na území Schengenského prostoru vstoupil naposledy někdy po 10. 3. 2024, kdy přijel autobusem z Moldavska přes Rumunsko a následně 11. 3. 2024 přijel do České republiky na základě biometrického pasu Moldavska. Cestovní doklad má v Karlových Varech, kde momentálně žije. Je si vědom toho, že v Schengenském prostoru může pobývat po dobu 90 dnů po vstupu na základě biometrického pasu. Dále sdělil, že se domníval, že zde může pobývat na základě rumunského občanského průkazu. Na dotaz, kde a jakým způsobem si rumunský doklad totožnosti opatřil, odpověděl, že jej koupil přes internet v předchozím roce za 500 euro.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Doklad si osobně převzal někde v Praze od neznámé osoby. Myslel si, že se jedná o pravý doklad a nic mu nebylo divné. V Karlových Varech bydlí na ubytovně, adresu nezná. Jako doručovací adresu označil adresu v Moldavsku. V České republice pracuje brigádně na stavbách. Má jen finanční prostředky na vycestování a pobyt na území. Peníze na finanční záruku k dispozici nemá. Je svobodný a bezdětný. Na území České republiky nemá žádný majetek ani pohledávky, nesdílí společnou domácnost s občanem Evropské unie, nemá zde rodinu a ani zde nemá žádné jiné vazby. V Moldavsku žije jeho sestra, u které by mohl bydlet. Prohlásil, že neví o žádném důvodu, proč by nemohl vycestovat a v případě správního vyhoštění vycestuje dobrovolně. V Moldavsku mu nehrozí žádné nebezpečí a je to bezpečná země.

6. Dne 6. 8. 2025 žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky.
7. Dne 11. 8. 2025 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. OAM-893/BA-BA06-BA06-Z-2025, jímž rozhodl o zajištění žalobce podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Doba trvání zajištění byla podle § 46a odst. 5 zákona o azylu stanovena na 110 dnů, tedy do 23. 11. 2025. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 8. 2025 a žalobce proti němu nepodal žalobu.
8. Rozhodnutím ze dne 29. 9. 2025 č. j. OAM-893/BA-BA06-ZA01-2025 žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 10. 2025. Dne 16. 10. 2025 žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Z informačního systému zdejšího soudu plyne, že rozsudkem ze dne 5. 12. 2025 č. j. 20 Az 41/2025-30 byla žaloba zamítnuta. Rozsudek není k datu vydání rozsudku v projednávané věci v právní moci.
9. V žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 18. 11. 2025 č. j. OAM-893/BA-BA06-VL18-PZ-2025 žalovaný předně vycházel ze zjištění, že rozhodnutím ze dne 11. 8. 2025, které nabylo právní moci 12. 8. 2025 č. j. OAM-893/BA-BA06-BA06-Z-2025, které nabylo právní moci 12. 8. 2025, byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a to na dobu 110 dnů, konkrétně do 23. 11. 2025. Žalovaný dále uvedl, že s ohledem na skutečnost, že se blíží konec doby stanovené příslušným rozhodnutím, nicméně ještě nedošlo k uplynutí maximální doby zajištění žalobce ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu, tedy 180 dnů, posoudil, zda je nutné přikročit k prodloužení zajištění žalobce nad aktuálně stanovenou dobu. Dále hodnotil, zda trvají důvody zajištění žalobce. Zdůraznil, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění výše citovaným rozhodnutím, a to na dobu 3 let z důvodu pobývání na území České republiky bez platného cestovního dokladu, z důvodu prokazování se padělaným dokladem. Žalobce tedy na území České republiky pobýval nelegálně bez jakéhokoliv povolení k pobytu, rovněž zde nelegálně pracoval a pokud by ho nezadržela policejní hlídka a nezjistila tuto skutečnost, zjevně by ve svém nelegálním pobytu a nelegálním výkonu práce v České republice pokračoval. Správnímu orgánu prokazoval falešnou totožnost padělaným dokladem, tj. občanským průkazem Rumunska, který si pořídil za finanční úhradu. Dle žalovaného tvrzení žalobce, že si nebyl vědom toho, že jde o padělané doklady, je zjevně zcela lživé, neboť sám přiznal, že nemá

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

žádné jiné občanství než moldavské a muselo mu tedy být jasné, že rumunský občanský průkaz s jeho totožností nemůže být pravý. V Schengenském informačním systému (SIS) je veden jako státní příslušník třetí země, na něhož se vztahuje rozhodnutí o navrácení s platností do 30. 7. 2028, a to na základě údaje zadaného Českou republikou. Žalovaný rovněž zdůraznil, že žalobce neuvedl žádné objektivní překážky vycestování do vlasti. Kromě nelegálního pobytu vykonával na území České republiky nelegální pracovní aktivity, tedy nerespektoval kromě pobytových pravidel ani pravidla upravující otázku zaměstnanosti cizinců na území České republiky. Zdůraznil, že o udělení mezinárodní ochrany žalobce požádal až po zadržení Policií České republiky, zajištění za účelem správního vyhoštění a umístění do zařízení pro zajištění cizinců. Z jeho výpovědi přitom nevyplynulo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice před jeho zadržením a umístěním do zařízení pro zajištění cizinců. Je zcela zřejmé, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal toliko ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci správního vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se po jeho zajištění stala reálnou, a pokud by k jeho zajištění Policií České republiky nedošlo, sám by tento krok v České republice nikdy neučinil. Tvzení žalobce o vycestování v případě správního vyhoštění je dle žalovaného zcela lživé, neboť toto odporuje postupu žalobce, který poté, co mu bylo uloženo správní vyhoštění a byl umístěn v zařízení pro zajištění cizinců, ačkoliv deklaroval dříve před policejním orgánem, že vycestuje do Moldavska, fakticky podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycestování znemožnil. K tomu žalovaný uzavřel, že na základě uvedených skutečností má jednoznačně za to, že podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo motivováno pouhou snahou, jakkoliv zmařit nucený návrat do vlasti. Poukázal také na to, že žalobce sám vypověděl, že v domovské zemi mu žádné nebezpečí nehrozí a je to bezpečná země. Dle žalovaného z postupu žalobce je nadále zřejmé, že by jeho propuštěním ze zajištění byl ohrožen průběh správního řízení ve věci mezinárodní ochrany, a že s ohledem na absenci jakýchkoli vazeb v České republice, absenci dokladů, nelegální pobyt a výkon zaměstnání, nerespektování správního vyhoštění a dosavadní jednání a chování ve vztahu ke správnímu orgánu a jeho povinností účastníka správního řízení, nelze očekávat jeho součinnost v průběhu aktuálního řízení o mezinárodní ochranu bez nutnosti omezení jeho osobní svobody. Proto správní orgán shledal, že jsou nadále naplněny podmínky stanovené § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný dále učinil závěr, že zvláštní opatření podle § 47 zákona o azylu žalobci uložit nelze, neboť na území České republiky nemá žádné rodinné vazby, stále nemá uspokojivou finanční situaci, žádnou platnou a kontaktní adresu, která by mohla být přijata jako záruka toho, že se na ní bude skutečně zdržovat a bude správnímu orgánu poskytovat potřebnou součinnost. Vzal za prokázané, že žalobce porušoval právní předpisy, v České republice vědomě nelegálně pobýval, nelegálně pracoval, správnímu orgánu prokazoval falešnou totožnost padělaným občanským průkazem Rumunska. Dle správního orgánu nelze tak oprávněně očekávat, že by se na jeho chování cokoli změnilo a zůstal by správnímu orgánu k dispozici. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu se žalovaný dále zabýval délkou doby, na kterou bude zajištění žalobce prodlouženo. K tomu uvedl, že vzal v úvahu zejména skutečnost, že v souladu s § 32 odst. 6 zákona o azylu, je krajský soud povinen žalobu žadatele umístěného v zařízení pro zajištění cizinců proti

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany projednat a rozhodnout přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy podaná žaloba bude prostá vad a bude mít všechny náležitosti. Vzhledem ke skutečnosti, že od podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ze strany žadatele dne 16. 10. 2025 zbývá z maximální délky soudního řízení ještě 22 dnů, kdy tyto ještě zároveň spadají do možné maximální lhůty pro zajištění žalobce v délce 180 dnů, společně s průměrnou celkovou 5denní lhůtou na doručení a vyznačení právní moci rozsudku v rámci soudního řízení, dospěl k závěru o celkové lhůtě pro prodloužení zajištění žalobce v současné době 22 + 5 dnů, tedy celkem 27 dnů, tedy do 20. 12. 2025.

10. Podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
11. Podle ust. § 47 odst. 1 zákona o azylu zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutí ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.
12. Podle § 46a odst. 5 zákona o azylu, ministerstvo v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění, kterou lze prodloužit, a to i opakovaně, nejdéle na 180 dnů.
13. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je právně posoudil, tedy i jaké důvody jej vedly k prodloužení doby zajištění žalobce a proč toto další zajištění bylo nezbytné. K tomu soud poznamenává, že judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že rozhodnutí o prodloužení zajištění je nutno chápat jako rozhodnutí obsahově navazující na rozhodnutí o zajištění. Cizinec je s předchozím rozhodnutím o zajištění i s obsahem spisového materiálu detailně seznámen, proto není nezbytné okolnosti týkající se vydání rozhodnutí o zajištění při rozhodování o prodloužení délky zajištění detailně znovu popisovat; postačí stručné shrnutí dosavadního průběhu řízení a uvedení důvodů, pro které byl cizinec původně zajištěn. Za nezměněných skutkových okolností budou důvody pro trvání zajištění zpravidla shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění cizince, proto na něj postačí v odůvodnění v podrobnostech odkázat (viz rozsudky NSS č. j. 1 As 90/2011-124, č. j. 2 As 115/2013-59). Uvedené lze vztáhnout i na rozhodnutí žalovaného v posuzované věci. Dle názoru soudu v souladu s ustálenou judikaturou žalovaný v napadeném rozhodnutí zdůvodnil prodloužení zajištění nezměněnými skutkovými okolnostmi od vydání prvního rozhodnutí o zajištění žalobce s výjimkou skutečnosti, že v mezidobí vydal rozhodnutí ze dne 29. 9. 2025 č. j. OAM-893/BA-BA06-ZA01-2025, jímž žalobci neudělil mezinárodní ochranu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 3. 10. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Žalobce dne 16. 10. 2025 podal proti tomuto rozhodnutí žalobu u Krajského soudu v Ostravě. Žalovaný objasnil konkrétní okolnosti ve vazbě na pobytovou historii žalobce. Poukázal na to, že žalobce na území České republiky pobýval nelegálně, kromě toho vykonával zde také nelegálně pracovní aktivity, správnímu orgánu prokazoval falešnou totožnost padělaným občanským průkazem Rumunska, je veden v Schengenském informačním systému (SIS) jako státní příslušník třetí země, na něhož se vztahuje rozhodnutí o navrácení s platností do 30. 7. 2028. Rozsudek zdejšího soudu, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce proti rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana, není v právní moci. Soud souhlasí s žalovaným, že nelze oprávněně očekávat, že by se žalobce v případě umístění do otevřeného pobytového střediska na jeho jednání cokoli změnilo a byl by správnímu orgánu k dispozici, nadto za situace, kdy jeho žádosti ve věci mezinárodní ochrany nebylo vyhověno, a že po zamítnutí žaloby z České republiky dobrovolně vycestuje, aniž by nadále zůstal zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. V napadeném rozhodnutí se žalovaný v dostatečné míře vypořádal s nemožností aplikace zvláštních opatření uvedených v § 47 zákona o azylu a soud uzavírá, že i dle jeho názoru nadále zde není žádná záruka, že by žalobce plnil všechny povinnosti spojené se zvláštním opatřením a se správními orgány spolupracoval, přestože formálně deklaruje opak. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel, jak vyhodnotil pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je právně posoudil, tedy i jaké důvody jej vedly k prodloužení doby zajištění žalobce a proč je toto další zajištění nezbytné.

14. Co se týká samotného prodloužení zajištění žalobce dle § 46a odst. 5 zákona o azylu, vzal v této souvislosti v úvahu zejména skutečnost, že již vydal rozhodnutí ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-893/BA-BA06-ZA01-2025, které nabylo právní moci 3. 10. 2025. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu dne 16. 10. 2025 u Krajského soudu v Ostravě. Zohlednil skutečnost, že podle § 32 odst. 6 zákona o azylu je soud povinen žalobu žadatele umístěného v zařízení pro zajištění cizinců proti rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany projednat a rozhodnout přednostně a s nejvyšším urychlením, nejpozději do 60 dnů ode dne, kdy podaná žaloba bude prostá vad a bude mít všechny náležitosti. Vzhledem ke skutečnosti, že od podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dne 16. 10. 2025 zbývá z maximální délky soudního řízení ještě 22 dnů, kdy tyto ještě zároveň spadají do možné maximální lhůty pro zajištění žalobce v délce 180 dnů, společně s průměrnou celkovou 5denní lhůtou na doručení a vyznačení právní moci rozsudku v rámci soudního řízení, dospěl k závěru, že celková lhůta pro prodloužení zajištění tak činí v současné době 22 + 5 dnů, tedy 27 dnů a vzhledem k uvedenému rozhodl o prodloužení zajištění žalobce do 20. 12. 2025. Žalovaný dle názoru soudu nevybočil z mezí správního uvážení, napadené rozhodnutí je i v této části dostatečně a přezkoumatelně odůvodněné.
15. Soud uzavírá, že napadené rozhodnutí je zcela v souladu se zákonem, je přezkoumatelné. Soud neshledal žádný s žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 16. prosince 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.